

forbund, Hr. *C. F. Madsen*, svarer paa det samme Spørgsmaal paa sin Organisations Vegne:

„De samvirkende Fagforbund kan ikke tiltræde en Lovgivning, som foreslaaet i § 3, der maa som hidtil være Ret for Arbejdernes faglige Organisationer til at fremsætte Krav om Løn- og Arbejdsvilkaar overfor Arbejdsgiverne og Ret til at iværksætte Strejke eller Blokade, hvis Enighed ikke opnaas, og der bør ikke af den Grund kunne idømmes Fagforeningerne Bøder eller disses Bestyrelser Fængselsstraffe.“

Paa De samvirkende Købmandsforeningers Vegne erklærer Hr. *J. G. Schjær*:

„Det høje Ministerium vil derfor kunne forstaa, at vi ikke kan indse, at der tiltrænges Foranstaltninger imod for ringe Konkurrence, men at vi tværtimod i Sandhedens Interesse ved Besvarelsen af den fremsendte Forespørgsel er nødsaget til at maatte sige, at vi for Handelens Vedkommende slet ikke kan se, at nogen Værnelov er paakrævet, ligesom vi maa hævde ikke indenfor vor Kreds at have iagttaget Prisaftaler til Opretholdelse af et for højt Prisniveau.“

Hvorvidt en Lov om Arbejdsmfrihed er paakrævet, skal vi ikke udtale os om.“

Formanden for De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, Hr. Landstingsmand *C. V. Bunch*, har besvaret Forespørgselen saaledes:

„Naar der eventuelt maatte bestaa en Aftale om Prisen mellem to Parter, forekommer det os noget betænkeligt at give en Lov, der tillader den ene Part ustraffet at bryde Aftalen, idet saadant let vil kunne faa meget farlige Konsekvenser og i det hele virke nedbrydende paa det Tilidsforhold, der altid bør være Mand og Mand imellem.“

Vi anser det for vanskeligt, endskønt det godt kan have vor Sympati, at lovgive saaledes som foreslaaet i Lovforslagets § 3, men for Handelens Vedkommende er det imidlertid neppe nødvendigt.“

Hr. Ingeniør *J. P. Arnfred* har paa Andersudvalgets Vegne henstillet at fritage Andersforeningerne for Lovens Straffe-

bestemmelser. Dette Forslag lyder saaledes:

„Dette skal dog ikke være til Hinder for, at en Kreds af Personer, der slutter sig sammen for i Fællesskab at indkøbe eller producere visse Varer til Forbrug eller Anvendelse i deres Bedrift eller for i Fællesskab at behandle, forædle eller sælge de af Medlemmerne selv producerede Varer, kan vedtage indbyrdes, at Deltagerne skal lade hele deres saaledes foretagne Indkøb, Produktion eller Salg gaa gennem Sammenslutningen, alt dog under Forudsætning af, at Virksomhedens Overskud fordeles til Deltagerne i Forhold til disses Andel i Sammenslutningens Omsætning.“

Hr. Proprietær *Tvedegaard* har paa De samvirkende danske Landboforeningers Vegne givet Tilslutning til Andersudvalget i følgende Udtalelse:

„De samvirkende danske Landboforeninger er bekendt med, at De samvirkende danske Andelsselskaber i sit Svar til det høje Ministerium har henstillet, at de første Linier i Lovforslagets § 1 omredigeres saaledes, at det af denne Paragraf fremgaar, at Andelssammenslutningerne ikke er underkastet Loven. Hertil og til den af De samvirkende danske Andelsselskaber foreslaaede Tilføjelse kan De samvirkende danske Landboforeninger slutte sig.“

Det fremgaar af de her citerede Svar fra de nævnte Organisationer, der omfatter langt den overvejende Del af den danske Befolkning, at det kun er et ringe Mindretal, der ønsker den foreliggende Lov gennemført.

Fra Arbejdsgivere og Arbejdere, fra Handelens, Industriens og Haandværkets, ja, selv fra Landbrugets Side næres der Betæneligheder ved denne Straffelovgivning, men hertil har Flertallet ikke taget ringeste Hensyn. Derved faar denne Lov Karakteren af en politisk Hævnaakt, hvis første Formaal er at ramme Arbejderklassen og dernæst at ramme Byerhvervene, hvis Eksistens i vor Tid er umulig uden Organisation og Samarbejde til Modvirk-